

„Öregkorban is sarjat hajtanak...”

„Öregkorban is sarjat hajtanak, dús lombúak és zöldek maradnak,
és hirdetik: Igaz az Úr, kősziklám Ő, akiben nincs álnokság!”

(Zsoltárok 92, 15-16.)

Október hónapban azt ünnepli a társadalom, amitől az átlagember talán a legjobban fél: az öregséget. A **szép korúak** hónapja ez – mondják, hadd higgye mindenki, hogy ez mindjárt más... Így érdemes ünnepelni... Valóban? Ha őszintén és igazán az általános emberi helyzetet vesszük szemügyre az öregséget illetően, azt kell mondanunk, hogy ez az a kor, amikorra mindentől elmegy az ember kedve. Már annak is örülnie kell, hogy nagyobb testi-lelki meg-
rázkódttatás nélkül túléljen egy-egy napot.

A Zsoltáríró egészen másképp látja a dolgot! Ő ismer olyan embereket, akik: **„Öregkorban is sarjat hajtanak...”** Jaj, csak ezt ne! – mondja nagyon sok ember! Elegem volt mindenből! Csak teljen el ez az öregség, ha már nem lehet elkerülni, és érjünk a végére!

Kik azok az emberek, akiknek Isten ilyen „sarjat hajtó” öregséget szánt? A zsoltár előző verseiből kitűnik, hogy az Istennel megbékélt, és valóságosan az Ő országában, házában élő emberekről van szó.

Milyen mérhetetlen hálával tartozunk Istennek azért, hogy **„megbékéltetett minket önmagával Krisztus által...”**, (2Korintus 5, 18.) és így nincs mit félnünk az öregkortől, sőt számíthatunk arra, hogy az Ő kegyelméből lelki életünk megújulásával, kisebb és nagyobb örömeink szaporodásával, „lombosodásával” ott lehetünk azok között, akik élvezhetik az Ő háza udvarának biztonságát. Most valahogy jobban értem az apostol szavait: **„Ezért tehát nem csüggedünk. Sőt ha a külső emberünk megromlik is, a belső emberünk mégis megújul napról napra. Mert a mi pillanatnyi könnyű szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk.”** (2Korintus 4, 16-17.) Milyen jó tudni azt, hogy számunkra az öregség nem sorcsapás, nem kitaszítottság, hanem mennyei Atyánk áldó keze alatt egy olyan állapot, amikor minden pillanatban megtaláljuk a hálaadás lehetőségét. Így igazán ünnepelhetjük az Aranyvárosba igyekvő, „aranykorúakat” is. Ez az ünnep nem korlátozódhat egy hónapra, s főleg nem egyetlen napra, hiszen az Igében ezt olvassuk: **„... adjatok hálát az Istennek, az Atyának mindenkor mindenért...”** (Efézus 5, 20.)

– Mj –

Köszönöm

Köszönöm, hogy látóvá tetted szemem,
Köszönöm, hogy tiéd már az életem.
Köszönöm, hogy láthatom szent arcod már,
Köszönöm, hogy reám a menny üdve vár.

Köszönöm, hogy hallóvá tetted fülem,
Köszönöm, hogy hallom, mit üzensz nekem.
Köszönöm, hogy hallom szelíd hangod már,
Köszönöm, hogy reám a menny üdve vár!

Köszönöm, hogy imámat meghallgatod.
Köszönöm, hogy várhatom a válaszod,
Köszönöm, hogy reám Te mindig figyelsz,
Köszönöm, hogy reám Te gondot viselsz.

Köszönöm, hogy közösségem van veled,
Köszönöm, hogy imámra van felelet.
Köszönöm, hogy áldott szíved így szeret,
Hogy életem Tebenned gazdag lehet.

Almási Mihályné

Fájó szívvel tudatjuk, hogy
Hotya Péter testvérünket,
türelemmel viselt betegségében,
2012. szeptember 30-án
érte mennyei Atyánktól a hazahívó szó.
Imádkozunk a gyászoló
családért, és legyen testvérünk
emlékezete áldott!

Minden nap hálát adni

A szemorvos várótermében ültem.
Mellettem, kissé remegve egy idő-
sebb nő, aki a kezelés után mindkét
szemébe cseppeket kapott. Búcsú-
zaskor azt mondta neki az orvos: „Ezt
tegye minden reggel és este!”

Vártam én is az utasítást s hogy vala-
mi cseppeket vagy egyéb gyógyszert
kapok. De nekem csak azt mondta az
orvos: „Legyen minden reggel és este
hálás, hogy ilyen jól lát.” — Ez jó ta-
nács, gondoltam és kétségkívül a leg-
jobb gyógyszer.

Bár már elgondolkoznánk, és számba
vennénk, hogy miért is kell naponta
hálát adnunk az Úrnak. Akkor ott
tartanánk, ahol a zsoltáríró, aki ezt
mondta:

**„Az én nyelvem pedig hirdetni fog-
ja a Te igazságodat, a Te dicsősé-
gedet mindennap.”** (Zsoltárok 35, 28).

Milyen más lenne az életünk, ha csu-
pa hálaadásban élve, egyáltalán nem
gondolnánk panaszra, nyomorra és
gondra!

Aki elkezd hálás szívvel dicsérni az
Urát, és köszönetet mondani neki
mindenért, az mindig több okot talál
erre. Új tapasztalatokat szerez ezen a
téren, és másokat is rávezethet arra,
hogy Istennek milyen sok igazsága
és jótéteménye nyilvánul meg az
életben.

NN